



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľky **M. R.**, bytom Z. X., K. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o úrazovú rentu**, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. decembra 2010, č.k. 3Sp/29/2010-18, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 8. decembra 2010, č.k. 3Sp/29/2010-18, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 8. decembra 2010, č.k. 3Sp/29/2010-18, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 19. augusta 2010 č. BA -174779/2010, ktorým podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodla, že navrhovateľka nemá nárok na úrazovú rentu, keďže nepreukázala splnenie podmienok pre jej priznanie.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že na základe záverov Kliniky pracovného lekárstva a klinickej toxikológie v Košiciach mal krajský súd za preukázané, že navrhovateľka nespĺňa

kritériá pre priznanie choroby z povolania (kritériá jednostrannej nadmernej záťaže horných končatín a vibrácií) a že neboli splnené ani hygienické kritériá pre hlásenie choroby z povolania a z toho dôvodu jej nemohol vzniknúť ani nárok na úrazov rentu. Poukázal na to, že Klinika pracovného lekárstva (ďalej len (KPL“) je jediným zdravotníckym zariadením, ktoré je v zmysle § 1 vyhl.č.504/2006 Z. z. oprávnené priznať chorobu z povolania; dokumentácia navrhovateľky bola pritom posudzovaná opakovane nielen v kolektíve lekárov KPL, ale aj v regionálnej konzultačnej komisii za účasti klinických a preventívnych lekárov celého východoslovenského regiónu.

Navrhovateľka proti rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podala odvolanie. Namietala, že pracovala ako sústružníčka a táto práca podľa jej názoru spĺňa kritériá jednostrannej aj obojstrannej nadmernej záťaže horných končatín, ako aj vibrácií a spĺňa aj hygienické kritériá. Žiadala, aby odvolací súd vyhovel jej žiadosti o priznanie choroby z povolania a vyplácanie úrazovej renty a priznal jej invaliditu na jej ruky v rozsahu 40 až 70%.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že po zrušení rozhodnutia zo 14. novembra 2008 rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2010 sp. zn. 7So/168/2009 a vrátení veci za účelom zistenia aktuálneho zdravotného stavu navrhovateľky a odstránenia pochybností, či poškodenie zdravia navrhovateľky vzniklo v dôsledku pracovnej činnosti, opätovne požiadala Klinikum pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Fakultnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach o poskytnutie aktuálnej informácie, či navrhovateľke bola zistená a priznaná choroba z povolania. Klinika listom zo 16. júna 2010 oznámila, že práca navrhovateľky nespĺňa kritériá jednostrannej, nadmernej záťaže horných končatín, ani vibrácií a teda a ani kritériá pre priznanie choroby z povolania podľa zákona. Po prehodnotení dokumentácie navrhovateľky v januári 2009 vyslovila záver, že neboli splnené hygienické, ale ani klinické kritériá pre hlásenie choroby z povolania. U navrhovateľky ide o nevýrazný klinický nález na pravom lakti (Epikondylitída radiálna humeri vpravo), ktorý nedosahuje stupeň odškodnenia ako choroba z povolania podľa zákona. Taktiež oznámila, že z dokumentácie navrhovateľky vyplýva, že v súvislosti s posúdením jej invalidity zo dňa 17. marca 2008 rozhodujúcim zdravotným postihnutím, pre ktoré je navrhovateľka uznaná za čiastočne invalidnú sú choroby duševné a poruchy správania. Choroby podporného a pohybového aparátu, postihnutie končatín sú uvedené ako

iné zdravotné postihnutie. Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 88 ods. 1 zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 veta prvá zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Podľa § 8 ods. 2 písm. a/ zákona choroba z povolania podľa tohto zákona je choroba uznaná príslušným zdravotníckym zariadením, zaradená do zoznamu chorôb z povolania uvedeného v prílohe č. 1, ak vznikla za podmienok uvedených v tejto prílohe zamestnancovi zamestnávateľa podľa § 16 pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka bola uznaná od 11. marca 2008 invalidnou s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí – choroby duševné a poruchy správania (35%) so zvýšením za iné zdravotné postihnutie – choroby podporné a pohybového aparátu, postihnutie končatín (10 %) podľa prílohy č. 4 zákona.

Žiadosťou zo 16. júla 2008 požiadala o priznanie úrazovej renty z dôvodu, že v rokoch 1981 až 2001 pracovala v odbore obrábač kovov (sústružník), bola prepustená zo zdravotných dôvodov a teda sa u nej jedná o chorobu z povolania. Odporkyňa rozhodnutím zo 14. novembra 2008 č. 222-7140/2008 navrhovateľke úrazovú rentu nepriznala, nakoľko nepredložila doklad o priznaní choroby z povolania. Po zrušení uvedeného rozhodnutia rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2010 sp. zn. 7So/168/2009 a vrátení veci za účelom zistenia aktuálneho zdravotného stavu navrhovateľky a odstránenia pochybností, či poškodenie zdravia navrhovateľky vzniklo v dôsledku pracovnej činnosti, odporkyňa požiadala Kliniku pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Fakultnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach o vyjadrenie, či navrhovateľke bola priznaná choroba z povolania.

Klinika pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Fakultnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach listom zo 16. júna 2010 oznámila, že navrhovateľka bola opakovane posudzovaná v kolektíve lekárov kliniky dňa 6. septembra 2001, dňa 21. júna 2002 a na Regionálnej konzultačnej komisii za účasti klinických i preventívnych pracovných lekárov celého Východoslovenského regiónu dňa 20. novembra 2002 a opakovane na Regionálnej konzultačnej komisii dňa 12. novembra 2008 so záverom, že práca menovanej nespĺňa kritériá jednostrannej nadmernej záťaže horných končatín, ani vibrácií a teda ani kritériá pre priznanie choroby z povolania podľa zákona. Po opakovanom prehodnotení dokumentácie navrhovateľky v januári 2009 opätovne vyslovila klinika záver, že u navrhovateľky neboli splnené hygienické, ale ani klinické kritériá pre hlásenie choroby z povolania.

K námietke navrhovateľky, že správny orgán i krajský súd neprihliadli na skutočnosť, že ide o poškodenie zdravia pri výkone povolania a že neboli vyvodené závery z toho, že k poškodeniu jej zdravia došlo v dôsledku výkonu ťažkej rizikovej práce (sústružník), odvolací súd poukazuje na to, že skutočnosť, že navrhovateľka vykonávala prácu sústružníčky nebola sporná, avšak podstatné pre posúdenie nároku na úrazovú rentu je či pri jej výkone mohla získať chorobu z povolania. Zo záverov Kliniky pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Fakultnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach vyplýva že prácu vykonávanú navrhovateľkou nemožno klasifikovať ako jednostranne a nadmerne zaťažujúcu a nebolo splnené ani hygienické kritériá pre hlásenie choroby z povolania. Záver o tom, že neboli splnené ani hygienické kritériá pre hlásenie choroby z povolania vyplýva zo šetrenia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v dňoch 31. augusta 2001 a 17. júna 2002.

Klinicky u navrhovateľky ide o nevýrazný klinický nález na pravom lakti, ktorý nedosahuje stupeň odškodnenia ako choroba z povolania podľa zákona.

Pre posúdenie nároku na úrazovú rentu nie je možné vychádzať z posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky pre nárok na invalidný dôchodok, podľa ktorého jej rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú duševné choroby a poruchy správania (ktoré nesúvisí s vykonávanou prácou obrábačky kovov) so 45% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, zvýšenou o 10% za iné zdravotné postihnutie – choroby podporného aparátu, postihnutie končatín. Posudzovanie zdravotného stavu na účely nároku na invalidný dôchodok je odlišné od posudzovania na účely priznania choroby z povolania a nárok na úrazovú rentu, lebo vychádza z iných kritérií.

Keďže navrhovateľke nebola príslušným zdravotníckym zariadením priznaná choroba z povolania, aj odvolací súd mal za preukázané, že nárok na úrazovú rentu jej nevznikol. Nepochybil preto krajský súd, keď rozhodnutie odporkyne ako správne potvrdil.

V odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu spochybňovali. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní navrhovateľka nemala úspech a odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská